

Republica ESTONIA

Sistemul de securitate socială

În Estonia, sistemul de securitate socială este coordonat de Ministerul Afacerilor Sociale și de Comitetul de Asigurări Sociale. Asistența socială de urgență este organizată de guvernele locale. În situația în care un cetățean al UE lucrează în Estonia și plătește asigurări sociale locale, lui sau ei îi sunt garantate toate prestațiile sociale ca și oricărui cetățean al Estoniei. Pentru a participa la sistemul de asigurări sociale din Estonia există obligativitatea plății contribuțiilor de asigurări sociale. Contribuțiile de asigurări sociale reprezintă o obligație financiară impusă plătitorilor de impozite în vederea obținerii fondurilor necesare asigurării pentru pensie și asigurării naționale pentru sănătate. Asigurările sociale sunt plătite de angajatori în raport de salarii și alte remunerații în bani plătite angajaților și în raport de salarii și alte remunerații plătite funcționarilor publici. Sistemul de asigurări sociale din Estonia acoperă pensiile, prestațiile familiale, asigurările de sănătate, asigurările de șomaj, prestațiile pentru persoanele cu handicap, prestațiile de represiune (pentru persoane care au suferit represiuni în timpul regimului anterior), ajutoarele de deces, etc.

Alte informații privitoare la sistemul de securitate socială din Estonia sunt disponibile la Ministerul Afacerilor Sociale și la Comitetul Asigurărilor Sociale.

Asigurările pentru șomaj

În Estonia un șomer are dreptul să primească fie prestații de asigurări pentru șomaj conform Legii privind asigurările de șomaj, fie subvenții pentru angajare conform Legii privind serviciile pieței muncii și subvențiile. Prestațiile de asigurări pentru șomaj sunt acordate și plătite de către Fondul de asigurări pentru șomaj din Estonia, iar subvențiile pentru angajare sunt acordate, calculate și plătite de Comitetul Pieței Muncii.

Subvenții pentru angajare

Un șomer este îndreptățit la subvenție pentru angajare dacă el sau ea este înregistrat/ă ca șomer la oficiul regional al Comitetului Pieței Muncii și a lucrat 180 de zile pe parcursul a 12 luni anterioare înregistrării ca șomer sau a fost lucrător independent, a frecventat cursuri de zi, a crescut un copil până la vârsta de 8 ani, etc.

Un șomer poate solicita subvenții pentru angajare de la același oficiu regional al Comitetului Pieței Muncii, acolo unde el/ea este înregistrat/ă ca șomer. Subvenția pentru angajare este acordată unui șomer care realizează activitățile prevăzute în Planul persoanei aflate în căutarea unui loc de muncă și care își are planificate întâlnirile la oficiul regional al Comitetului Pieței Muncii. În situația în care prin Planul persoanei aflate în căutarea unui loc de muncă a fost convenită și anunțarea telefonică de participare la un program de pregătire sau de perfecționare profesională, se consideră echivalent anunțul telefonic al șomerului la oficiul regional cu întâlnirile planificate.

Subvenția pentru angajare poate fi plătită unui șomer al cărui venit este mai mic decât subvenția.

Rata zilnică a unei subvenții pentru angajare a fost în 2006 de 14,3 kroon, conform prevederilor Legii bugetului de stat. Limita superioară a subvenției pentru angajare pentru o lună este de 443,3 kroon. Subvenția poate fi plătită pentru o perioadă de până la 270 de zile calendaristice.

Pentru a solicita subvenție pentru angajare, șomerul depune o cerere documentată la Comitetul Pieței Muncii și un document care să ateste desfășurarea unei activități prevăzută la secțiunea 26, subsecțiunea 4 din Legea privind serviciile de angajare și subvenții.

Conform Regulamentului CEE nr. 1408/71, perioadele de angajare și de asigurare pot fi luate în considerare numai dacă persoana a lucrat într-un stat membru din Spațiul Economic European sau Elveția; pentru a face dovada apartenenței la un stat membru, persoana trebuie să prezinte un formular standard E 301, în care sunt înregistrate perioadele de angajare și motivele încetării activității.

Potrivit datelor furnizate de Comitetul Pieței Muncii, în 2005, în medie 11.594 de șomeri într-o lună, au primit ajutor de șomaj (redenumit subvenție pentru angajare la 1 ianuarie 2006).

Conform Regulamentului 1408/71, nu poate fi exportată alocația specială ne-contributivă, care în cazul Estoniei este o subvenție pentru angajare. Un șomer este îndreptățit la subvenție pentru angajare numai pe teritoriul Estoniei și va pierde toate beneficiile atunci când pleacă în alt stat membru. Informații suplimentare referitoare la subvenția pentru angajare sunt disponibile la Comitetul Pieței Muncii.

Prestațiile pentru șomaj

În cazul în care o persoană devine șomeră, cetățenii altor state membre care lucrează în Estonia au dreptul la prestații de asigurări pentru șomaj din partea Estoniei dacă au achitat contribuțiile la asigurările pentru șomaj și îndeplinesc orice alte cerințe pentru a beneficia de prestații din partea Estoniei.

Asigurările pentru șomaj sunt obligatorii, scopul acestora fiind plata prestațiilor către salariați în situații de șomaj, concedieri colective, și în situații de insolvență a angajatorilor.

Dreptul de a primi prestații de asigurări pentru șomaj este câștigat prin muncă și achitarea contribuțiilor la asigurările pentru șomaj pentru cel puțin 12 luni pe parcursul a 24 de luni anterioare situației de șomaj.

Pentru a primi prestațiile, persoana trebuie să fie înregistrată ca șomeră la oficiul regional local al Comitetului Pieței Muncii, să fie în căutarea unui loc de muncă și să fie disponibilă să înceapă lucrul odată cu prima ocazie ivită. Când se solicită acordarea unei prestații se depune la oficiul regional local al Comitetului Pieței Muncii o cerere, un certificat din partea angajatorului care să ateste plata contribuțiilor la asigurările pentru șomaj și un document care să certifice încetarea activității.

Persoana nu are dreptul la prestații de asigurări pentru șomaj dacă și-a părăsit locul de muncă sau serviciul în următoarele situații: prin înțelegerea părților, datorită încălcării unor îndatoriri față de angajator sau încălcarea confidențialității, prin săvârșirea unei acțiuni indecente sau a unui act de corupție, sau din proprie inițiativă.

Asigurarea pentru șomaj nu acoperă: președintele republicii, membrii parlamentului, membrii guvernului, membrii consiliilor locale, judecătorii, cancelarul justiției și auditorul general, drepturile acestor categorii la eliberarea din funcție fiind reglementate printr-o legislație specială.

De asemenea, asigurările pentru șomaj nu acoperă lucrătorii independenți care nu primesc venituri de la un angajator sau pensionarii, care nu se pot înregistra ca șomeri.

Pe parcursul primelor 100 de zile de șomaj, prestația de asigurări pentru șomaj este plătită la o rată de 50% din remunerația anterioară al lucrătorului. Din a 101-a zi, prestația scade la 40% din remunerația anterioară al lucrătorului.

Cuantumul prestației este calculată pe baza unei remunerații medii pe o zi calendaristică, pe parcursul ultimelor 12 luni lucrate. Aceasta nu ia în considerare nici o prestație plătită asiguratului în eventualitatea încheierii contractului de muncă sau a relației de serviciu, deoarece indemnizațiile de șomaj reprezintă deja o categorie de prestații plătite ca urmare a pierderii locului de muncă.

Prestația de asigurări pentru șomaj reprezintă venit pentru șomer și de aceea este supusă impozitării.

Fondul de asigurări pentru șomaj plătește partea din contribuția socială destinată prestațiilor acordate de asigurările pentru sănătate, aceasta însemnând că șomerul beneficiază de asemenea și de asigurare pentru sănătate.

Un șomer care beneficiază de prestații de asigurări pentru șomaj va continua să le primească chiar dacă pleacă în alt stat membru în căutarea unui loc de muncă, fiind îndreptățit la aceste prestații pentru o perioadă de 3 luni. Șomerul își menține dreptul de a primi prestații de asigurări pentru șomaj și în situația în care anterior plecării în străinătate în căutarea unui loc de muncă, acesta a fost disponibil (înregistrat ca persoană în căutarea unui loc de muncă) la serviciul de ocupare din propria țară, pentru o perioadă de cel puțin 4 săptămâni. Șapte zile după părăsirea țării, șomerul va trebui să se înregistreze ca persoană în căutarea unui loc de muncă la un serviciu de ocupare din țara în care s-a deplasat pentru căutarea unui loc de muncă. Pentru obținerea formularului E 303 persoana trebuie să se adreseze serviciului de ocupare din țara de unde pleacă, pe care apoi îl va depune la oficiul local regional al Comitetului Pieței Muncii din Estonia. Oficiul local va trimite formularul E 303 la Fondul de Asigurări pentru Șomaj din Estonia, care va plăti prestația de asigurări pentru șomaj în același quantum la care este îndreptățit șomerul în țara sa. Lucrătorii au posibilitatea să-și cumuleze perioadele de ocupare și cele de asigurare realizate în alte state membre. Dacă o persoană nu a lucrat în Estonia pentru 180 de zile, care sunt necesare pentru primirea prestației de șomaj, perioadele lucrate realizate în alte state membre se vor adăuga. Dacă o persoană a lucrat în Estonia pentru cel puțin 4 săptămâni, prestația se bazează pe salariul realizat în Estonia. Dacă persoana a lucrat mai puțin de 4 săptămâni, atunci calculul se bazează pe salariul plătit în mod obișnuit pentru o slujbă asemănătoare în același domeniu de activitate, cu excepția lucrătorilor frontaliери, a căror prestații sunt calculate de țara de reședință pe baza salariilor primite în țara în care lucrează. Pentru

cumularea perioadelor lucrate, persoana trebuie să depună la oficiul regional local al Comitetului Pieței Muncii formularul E 301, care descrie natura ultimei activități.

Informații suplimentare privind asigurările pentru șomaj sunt disponibile la Fondul de Asigurări pentru Șomaj din Estonia și pe site-ul de internet al acestuia.

Asigurările de boală

Asigurările de sănătate din Estonia sunt obligatorii. Prin lege, angajatorii sunt obligați să plătească contribuțiile la asigurările sociale pentru proprii angajați; acestea constituie sursa de venit pentru asigurările de sănătate. Patronii au obligația să plătească contribuțiile la asigurările sociale din profitul propriu.

Potrivit Legii Asigurărilor de Sănătate din Estonia, următoarele persoane sunt asigurate:

persoane care lucrează în baza unui contract de muncă sau de servicii pentru o perioadă de cel puțin o lună sau pentru o durată nedeterminată; persoanele care lucrează în serviciul public, persoane angajate contractual în servicii ca membru obișnuit în forțele armate, persoane din servicii alternative, membrii Riigikogu, președintele republicii și membrii ai guvernului republicii, la care plătitorul de asigurări sociale se înscrie la Fondul asigurărilor de sănătate;

membri ai organismelor de conducere sau de control ale persoanelor juridice pentru care acestea au obligația plății asigurărilor sociale;

persoane care primesc remunerații sau onorarii pentru servicii pe baza unui contract pentru executare de servicii, a unui acord de autorizare sau a unui contract aflat sub incidența legislației privind obligațiile în cadrul oricărui altor servicii care se desfășoară pentru o perioadă care depășește trei luni sau pentru o perioadă nedeterminată, și pentru care cealaltă parte la contract este obligată să plătească asigurările sociale;

lucrători independenți sau persoane care sunt înregistrate la centrele regionale fiscale ale Comitetului de impozite și taxe și care își plătesc pentru sine asigurările sociale;

persoane care primesc ajutor de șomaj pentru care statul plătește asigurările sociale;

persoane care au participat la eliminarea efectelor dezastrelor nucleare, a testelor nucleare sau a unui accident la o stație cu energie nucleară, pentru care statul plătește asigurările sociale;

încorporați în serviciul militar obligatoriu al forțelor armate pentru care statul plătește asigurările sociale;

soții care nu lucrează și însoțesc diplomații și personalul public aflat în misiuni străine ale Estoniei, pentru care statul plătește asigurările sociale;

părinți unici sau părinți vitregi ai copiilor între 13 și 16 ani cu handicap moderat, sever sau profund cărora li se plătește alocație de însoțitor și pentru care statul plătește asigurările sociale;

părinți unici sau părinți vitregi ai copiilor între 16 și 18 ani cu handicap sever sau profund cărora li se plătește alocație de însoțitor și pentru care statul plătește asigurările sociale;

însoțitori sau curatori ai persoanelor de 18 ani și peste, cu handicap sever sau profund cărora li se plătește alocație de însoțitor și pentru care statul plătește asigurările sociale;

părintele aflat în concediu parental cu un copil în vârstă de până la trei ani, părintele care nu lucrează și crește un copil în vârstă de până la trei ani, și persoana care nu lucrează având o familie cu trei sau mai

mulți copii aflați sub vârsta de opt ani, care primește alocație pentru ocrotirea copilului și pentru care statul plătește asigurările sociale;

soțul/soția aflat/ă în întreținerea unei persoane asigurate, care crește cel puțin un copil sub opt ani sau de opt ani până când copilul termină primul an de școală sau cel puțin trei copii în vârstă de până la 16 ani și care nu primește alocație de stat pentru ocrotirea copilului, pentru care statul plătește asigurările sociale;

persoane care primesc ajutor social pentru care statul plătește asigurările sociale.

Persoane considerate a fi egale cu persoanele asigurate:

femei însărcinate din a 12-a săptămână de sarcină;

persoane sub 19 ani, indiferent dacă părinții acestora lucrează sau nu;

persoane care primesc o pensie de stat acordată în Estonia;

persoane care mai au cel mult 5 ani până la atingerea vârstei de pensionare, aflate în întreținerea soțului care este persoană asigurată;

studenți de peste 24 ani cuprinși în sistemul general de învățământ secundar sau în învățământul vocațional secundar pe baza învățământului elementar în instituții de învățământ din Estonia sau instituții similare de învățământ ale statelor străine înființate și care funcționează conform legislației, studenți cuprinși în învățământul vocațional pe baza învățământului secundar;

persoane considerate a fi egale cu persoanele asigurate în baza unui contract;

persoane care primesc subvenții pentru angajare;

persoane care participă la forme de pregătire profesională, dacă nu primesc subvenții pentru angajare;

persoane care primesc prestații de asigurări de șomaj;

persoane care primesc prestații parentale.

Potrivit acordurilor internaționale, pensionarii ucrainieni care locuiesc în Estonia cu permis de reședință sunt de asemenea considerați a fi asigurați.

În situația în care persoana are asigurare de sănătate din Estonia, atunci când se prezintă la medic trebuie să prezinte un act de identitate cu fotografie.

Un cetățean care aparține Uniunii Europene sau Spațiului Economic European sau Elveției și care solicită îngrijiri medicale în Estonia trebuie să prezinte cardul european de asigurări de sănătate sau certificatul înlocuitor care să arate perioada asigurării. Instituțiile medicale din Estonia acordă îngrijiri medicale persoanelor din alte țări în aceleași condiții și principii ca și persoanele asigurate la Fondul de Asigurări de Sănătate din Estonia.

Există posibilitatea ca persoana să se asigure la un regim voluntar de asigurări de sănătate, pe baza căruia aceasta va fi considerată egală cu o persoană asigurată. Pentru a se asigura la un regim voluntar de asigurări de sănătate, persoana trebuie să se adreseze departamentului de servicii pentru clienți al oficiului regional al Fondului de Asigurări de Sănătate. Contractul se încheie pentru o perioadă de cel puțin 1 an, iar primele de asigurare trebuie plătite trimestrial.

Serviciile de îngrijiri stomatologice în Estonia sunt numai în parte gratuite. O persoană are dreptul la prestații de îngrijiri stomatologice numai dacă este asigurată potrivit Legii de asigurări de sănătate din Estonia. Următoarele persoane au dreptul să solicite prestații: persoane în vârstă de cel puțin 19 ani, femei însărcinate și persoane care au o nevoie crescută de servicii de îngrijiri stomatologice. Persoană asigurată trebuie să completeze o cerere care va fi înaintată oficiului regional al Fondului de Asigurări de Sănătate din Estonia. Fondul de Asigurări de Sănătate din Estonia acoperă costurile serviciilor de îngrijiri stomatologice pentru o persoană asigurată în vârstă de până la 19 ani dacă serviciile acordate sunt incluse în lista Fondului Serviciilor de Îngrijiri de Sănătate.

Asigurările de sănătate pentru studenții din universități

Un student străin care studiază în Estonia are obligația să încheie un contract de asigurări de sănătate prin care să se garanteze că sunt acoperite cheltuielile medicale pentru boală sau vătămări apărute pe parcursul perioadei de reședință în baza permisului de ședere.

Asigurările de sănătate pentru lucrătorii independenți

Legea de Asigurări de Sănătate din Estonia acoperă persoanele care sunt înregistrate în registrul comercial sau la centrul regional fiscal al Comitetului de impozite și taxe ca lucrător independent și care își plătesc propriile taxe sociale.

Asigurările de sănătate pentru lucrătorul independent intră în vigoare după expirarea unei perioade de așteptare de 3 luni calculată de la data înregistrării în baza de date a asigurărilor de sănătate. Documentele necesare înregistrării trebuie depuse la Fondul de Asigurări de Sănătate de către lucrătorul independent. Asigurarea acoperă pentru lucrătorul independent, încă două luni după ce persoana respectivă a notificat încetarea activității la Comitetul de taxe și impozite sau la registrul comerțului.

În situația în care lucrătorul independent angajează alte persoane cu contract de muncă, contract de servicii sau contract aflat sub incidența legii contractelor și sunt obligați să plătească asigurările sociale în nume propriu, lucrătorul independent are obligația de a înregistra sau de a notifica retragerea salariilor săi în baza de date a Fondului, privind persoanele asigurate.

Pentru informații suplimentare privind asigurările de sănătate, acestea sunt disponibile la Fondul de Asigurări de Sănătate din Estonia și pe pagina de internet a acestuia.

Prestații familiale și de maternitate

Prestații parentale

Scopul prestației parentale este de a compensa pierderea venitului apărut ca urmare a creșterii copilului și de a susține combinarea muncii cu viața de familie. Dreptul la prestație este al părintelui, părintelui adoptiv, părintelui vitreg, tutorei sau persoanei împuternicite cu creșterea copilului, care își are reședința permanentă în Estonia sau un cetățean străin care își are reședința în Estonia pe baza unui permis de ședere temporară. Prestația este plătită până când copilul împlinește 14 luni. Cuantumul prestației este calculat pe baza venitului mediu lunar al solicitantului, realizat pe parcursul anului calendaristic anterior. Cuantumul lunar al prestației este în general de 100% din venitul mediu lunar al solicitantului ca subiect al asigurărilor sociale pe parcursul anului calendaristic anterior. Înainte de a atinge vârsta de 6 luni, mama copilului are dreptul de a primi prestația, în afara situațiilor când aceasta moare sau decede din drepturile părintești de creștere și îngrijire a copilului. Odată ce copilul împlinește 6 luni, părinții pot beneficia pe rând de dreptul de primire a prestației. În cazul unei nașteri multiple, unul dintre părinți are dreptul să primească prestațiile. Prestațiile sunt plătite retrospectiv în fiecare lună. Pe parcursul perioadei în care se primește prestație parentală, plata alocației lunare de ocrotire a copilului încetează și se reia mai târziu, fiind plătită până când copilul împlinește 3 ani. În conformitate cu Legea privind veniturile impozabile, prestația parentală este supusă impozitării asupra veniturilor.

Există 11 tipuri de prestații familiale în Estonia:

alocație pentru nașterea copilului, care este o prestație ce se plătește o singură dată;

alocație pentru adopție, care se plătește părintelui adoptiv;

alocație pentru copii, care este o prestație lunară generală care se plătește de la nașterea copilului până când acesta împlinește 16 ani, cu excepția studenților aflați peste vârsta școlii secundare sau a învățământului vocațional, care primesc această alocație până la vârsta de 19 ani;

alocația pentru ocrotirea copilului este o prestație lunară plătită unuia dintre părinți care crește un copil până la vârsta de 3 ani, familii cu un copil de până la 3 ani și alți copii sub vârsta de 8 ani, familii cu 3 sau mai mulți copii dintre care cel puțin 3 sau mai mulți au 3 ani și primesc alocație pentru copii;

alocație pentru părintele singur cu copii, care se plătește în situația în care nu s-a făcut înregistrarea nașterii privind tatăl copilului sau s-a realizat înregistrarea pe baza declarației mamei sau părintele a fost declarat dispărut;

alocația pentru copilul incorporat este o prestație lunară pentru copilul incorporat în serviciul forțelor armate;

alocație școlară este plătită copilului care primește alocație pentru copii, la începutul fiecărui an școlar;

alocația de plasament este o prestație lunară plătită unui copil care nu beneficiază de ocrotire din partea părinților;

alocație pentru începutul unei vieți independente este o prestație care se plătește o singură dată unei persoane care nu a beneficiat de ocrotire din partea părinților și a fost crescută în instituții de ocrotire socială sau în școli pentru copii cu nevoi speciale, dacă începe o viață independentă într-o nouă reședință;

alocație pentru familiile cu 3 sau mai mulți copii și familii care cresc tripleți este o prestație care se plătește în ultima lună a fiecărui trimestru unui părinte, tutore sau însoțitor care crește cel puțin 3 copii sau tripleți care primesc alocație pentru copii;

alocație pentru un părinte cu 7 sau mai mulți copii este o prestație de stat lunară plătită unui părinte, tutore sau persoană împuternicită să crească cel puțin 7 sau mai mulți copii care primesc alocație pentru copii.

Pentru a solicita prestații familiale, persoana trebuie să se adreseze oficiului local de pensii sau să transmită o cerere electronică prin intermediul portalului e-service pentru cetățeni.

Informații suplimentare privind prestațiile familiale sunt disponibile la Comitetul Asigurărilor Sociale.

Pensii

Sistemul de pensii este împărțit pe trei piloni:

Pilonul I este pensia de stat.

Pensia de stat este împărțită în două: pensii bazate pe contribuții din muncă (pensii de bătrânețe, pensii pentru incapacitate de muncă și pensii de urmaș) și pensia națională.

Plățile pensiilor de stat sunt realizate din asigurările sociale care sunt plătite din remunerarea muncii. Angajatorii plătesc 33% din salariile angajaților pentru asigurări sociale, din care 13% merg mai departe la asigurările de sănătate și 20% merg mai departe pentru pensiile actualilor pensionari. Este de asemenea

posibilă primirea de pensie de bătrânețe în condiții mai avantajoase sau de pensie de bătrânețe amânată, care sunt amândouă sub-tipuri ale pensiei de stat. Un alt sub-tip disponibil al pensiei de stat este pensia anticipată. În completare, mai sunt pensiile de urmaș și pensiile pentru incapacitate de muncă.

Pilonul II sau pensia obligatorie capitalizată

Pensia capitalizată se bazează pe ceea ce este cunoscut ca formula 2+4, în care statul și persoana care primește pensia sunt părți. Pensia capitalizată este o prestație periodică obligatorie garantată, care se dobândește în baza unităților acumulate la fondul de pensii obligatorii și care se constituie din plăți de solidaritate achitate pe seama persoanei și din contribuția personală a acesteia plătită din fondul de pensii sau de către un asigurător.

Obținerea unei pensii capitalizate se realizează pe baza unităților la fondul de pensii sau a unui contract de asigurare pentru pensii capitalizate. Pentru înscrierea la un regim de pensii capitalizate este necesară alegerea unui fond de pensii urmând ca 2% din salariul brut să meargă în contul personal de pensie la care statul va adăuga 4% din asigurarea socială plătită de angajator.

Regimul de pensii capitalizate este obligatoriu în Estonia pentru toate persoanele născute după 31 decembrie 1982. La angajare, o persoană trebuie să aleagă un fond de pensii, în care banii vor începe să se acumuleze după un an de la momentul în care persoana și-a început activitatea. Dacă o persoană nu-și alege un fond de pensii, ea va fi repartizată din oficiu. Plățile de pensie pot începe odată ce persoana atinge vârsta de pensionare, la 63 de ani. O persoană se poate alătura unui regim de pensii capitalizate la toate marile bănci din Estonia: Hansabank, Ühispank, Nordea Bank, Sampo Bank.

Pilonul III sau pensia suplimentară capitalizată

Pensia suplimentară capitalizată oferă un sprijin suplimentar față de pensia de stat. Pentru primirea unei pensii suplimentare capitalizate persoana trebuie să dobândească unități la un fond opțional de pensii sau să încheie un contract de asigurare cu un asigurător la alegere pentru o pensie opțională capitalizată.

Informații suplimentare sunt disponibile la oficiile de pensii ale Comitetului de Asigurări Sociale și pe site-ul de internet al acestuia. De asemenea se pot găsi informații utile pe portalul de internet al Centrului de Pensii.

Formularele europene

Autoritățile competente ale statelor membre certifică detaliile necesare pentru acordarea și exportul de prestații de asigurări sociale conform formularelor europene standardizate care au fost împărțite pe tipuri de asigurări sociale, după cum urmează:

E 101, 102, 103 asigurări sociale pentru lucrători detașați sau diplomați;

E 124 ajutoare de deces;

Seriile de formulare E 200 și E 500 (pensii);

Seriile de formulare E 300 (prestații pentru șomaj):

E 301 A – O autoritate competentă a statelor membre va înscrie pe formularul E 301 perioadele de asigurare sau de angajare, motivele încheierii angajării; Fondul de asigurări pentru șomaj din Estonia emite formularul E 301 pentru orice perioade în Estonia.

E 302 – Dacă conform legislației statelor membre cuantumul prestației pentru șomaj depinde de mărimea familiei, calculul se bazează pe membrii de familie care își au reședința într-un alt stat membru. Dacă un șomer dorește să-și bazeze acest calcul pe membrii săi de familie care își au reședința în Estonia, i se va da formularul E 302.

E 303 – Dacă un șomer care primește prestație pentru șomaj dorește să se deplaseze în căutarea unui loc de muncă într-un alt stat membru, o autoritate competentă va emite formularul E 303.

Informații suplimentare privind formularele europene sunt disponibile la Comitetul Pieței Muncii, Fondul de asigurări pentru șomaj din Estonia, Fondul de asigurări de sănătate din Estonia, Comitetul Asigurărilor Sociale și paginile lor web relevante de pe internet.